

Ενάντια στην πολεμική προετοιμασία-εμπλοκή και την εθνικιστική υστερία, στο όνομα των «μαύρων» εξορύξεων στις ΑΟΖ, της οικοπεδοποίησης των Διεθνών Θαλασσών προς όφελος του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού

Η όξυνση της **τυχοδιωκτικής αντιπαράθεσης των αστικών τάξεων Ελλάδας-Τουρκίας**, σε ένα περιβάλλον συνεχιζόμενων πολεμικών συγκρούσεων στην ευρύτερη περιοχή, προκαλεί βαρύτατες αρνητικές επιδράσεις και μπορεί να πυροδοτήσει καταστροφικές συνέπειες για τους λαούς και των δύο χωρών. Δεν υπάρχει περιθώριο για εφησυχασμούς.

Η πρόσφατη δήλωση του Υπουργού Εξωτερικών Ν. Δένδια για την ετοιμότητα αποστολής στρατιωτικών δυνάμεων της Ελλάδας στη Λιβύη, **έρχεται να κλιμακώσει** τις κινήσεις των ελληνικών κυβερνήσεων για μονομερή κατοχύρωση ΑΟΖ και επιθετικούς άξονες θανάτου με ΗΠΑ, Ισραήλ και Αίγυπτο, ενώ παράλληλα εμφανίζεται ως ο «καλός σύμμαχος και πιστός στρατιώτης» του ΝΑΤΟ και της ΕΕ στην περιοχή. Στο πλαίσιο αυτό η κυβέρνηση προετοιμάζει αποστολή δυνάμεων στη Σαουδική Αραβία (συστοιχία Πάτριот) και στα στενά του Ορμούζ (πολεμικό ναυτικό).

Από την άλλη μεριά η επιθετική κίνηση της Τουρκίας για οριοθέτηση ΑΟΖ με την Λιβύη, αγνοώντας την παρουσία των ελληνικών νησιών, καθώς και η εμπλοκή της στον πόλεμο στη χώρα αυτή, αποτελούν επίσης βήματα επικίνδυνης όξυνσης του άδικου ανταγωνισμού των αστικών τάξεων Ελλάδας-Τουρκίας, στο πλαίσιο και της ευρύτερης δράσης ισχυρών καπιταλιστικών ιμπεριαλιστικών κρατών και οργανισμών στην περιοχή (ΗΠΑ, Γαλλία, ΝΑΤΟ, ΕΕ, Ρωσία κλπ).

Οι λαοί σε Ελλάδα και Τουρκία καλούνται από τις κυβερνήσεις των χωρών τους να ξεχάσουν τα οξύτατα κοινωνικά και δημοκρατικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν, να μισήσουν ο ένας τον άλλο, αλλά και να δηλώσουν προθυμία να σκοτώσουν και να σκοτωθούν, υποτίθεται στο όνομα «της πατρίδας, των εθνικών δικαίων και της εθνικής κυριαρχίας σε στεριά και θάλασσα». Ωστόσο, ο κάλπικος πατριωτισμός των αστικών τάξεων βρομάει πετρέλαιο/φυσικό αέριο, δολάρια, ευρώ, αίμα και πόλεμο!

Κοινός τόπος και των «νεο-Οθωμανών» και των «τουρκοφάγων»: εκμετάλλευση των εργαζομένων και φτώχεια για το λαό, πολεμική απειλή, πατριδοκαπηλεία, φανατισμός, εξοπλισμοί, εμπόριο και πνιγμοί προσφύγων, περιβαλλοντική καταστροφή.

Ο ελληνικός λαός, η νεολαία, οι εργαζόμενοι, αλλά και οι άνεργοι και οι συνταξιούχοι, μαζί και οι στρατευμένοι, είναι αντιμέτωποι με τις επιδιώξεις της αστικής τάξης στην Ελλάδα, μέσω των διαδοχικών κυβερνήσεων και της ευρύτερης «εθνικής ομοψυχίας» των αστικών πολιτικών δυνάμεων (ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ, Ελληνική Λύση) και θεσμών, για:

1. Γεωπολιτική και οικονομική αναβάθμιση του ελληνικού κεφαλαίου, μέσω πρόσβασης και ελέγχου σε πόρους (εξορύξεις υδρογονανθράκων) και ενεργειακούς δρόμους (υποθαλάσσιοι αγωγοί φυσικού αερίου, όπως ο EastMed).
2. Εμπέδωση κλίματος εθνικής συναίνεσης και εθνικισμού, απαραίτητου για την απρόσκοπτη επέλαση της

αστικής αντεργατικής πολιτικής σε όλους τους κοινωνικούς τομείς.

3. Προώθηση της στρατιωτικοποίησης της κοινωνίας (όπως για παράδειγμα με την ανάπτυξη της εθνοφυλακής), με βασική πλευρά την απογείωση των εξοπλισμών, άρα με παραπέρα πλήγματα στις κοινωνικές δαπάνες.

4. Κτύπημα των δημοκρατικών δικαιωμάτων, όπως δείχνει η κλιμάκωση της κρατικής και κυβερνητικής καταστολής και οι χουντικής έμπνευσης δηλώσεις, όπως του ΥΕΘΑ Ν. Παναγιωτόπουλου, πως ο στρατός αναλαμβάνει και την εσωτερική ασφάλεια.

5. Επιβολή ως μονόδρομου του «ανήκομεν στη Δύση», της συμμετοχής της χώρας σε NATO και ΕΕ, της στρατηγικής συμμαχίας με τις ΗΠΑ και της ανάπτυξης αμερικανικών βάσεων, αφού «μας προστατεύουν απέναντι στην πολιτική της Τουρκίας».

6. Στοχοποίηση των προσφύγων πολέμου και των μεταναστών, με ανάληψη ενεργού ρόλου του στρατού στην εγκληματική απώθησή τους.

Η δική μας απάντηση

Απέναντι στο δόγμα της αστικής πολιτικής «ταξική ειρήνη στο εσωτερικό και πολεμικοί τυχοδιωκτισμοί προς τα έξω», η επιδίωξη των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας δεν μπορεί παρά να είναι σε αντίθετη κατεύθυνση:

Αγωνιζόμαστε για να έρθουν στο προσκήνιο τα εργατικά λαϊκά συμφέροντα που δεν ταυτίζονται με τα αστικά, ούτε ομογενοποιούνται σε κάποια «εθνική ενότητα».

Θεωρούμε ότι οι εργαζόμενοι δεν έχουν κανένα όφελος από εξορύξεις υδρογονανθράκων, ούτε αξίζει να χύσουν το αίμα και τον ιδρώτα τους για να κερδοσκοπήσουν οι πολυεθνικές ενέργειας και τα αντίστοιχα μονοπώλια στην Ελλάδα και στην Τουρκία.

Δεν γινόμαστε συνένοχοι στο «μαύρισμα» του μέλλοντος του πλανήτη, του περιβάλλοντος και του κλίματος, με ένα νέο γύρο εκμετάλλευσης ορυκτών καυσίμων, όπως επιδιώκεται στο πλαίσιο του αδίστακτου ρυπογόνου καπιταλισμού.

Αγωνιζόμαστε-διεκδικούμε:

1. Άμεση αποδέσμευση από NATO και ΕΕ και ξήλωση των αμερικανικών βάσεων, ενάντια στη νέα «αμυντική συμφωνία» της κυβέρνησης της ΝΔ με τις ΗΠΑ (που προετοίμασε ο ΣΥΡΙΖΑ). Να σπάσει ο άξονας πολέμου ΗΠΑ-Ισραήλ-Ελλάδας-Αιγύπτου-Κύπρου. Καμιά συμμετοχή-υποστήριξη της χώρας στις ιμπεριαλιστικές επιχειρήσεις του NATO και της ΕΕ. Κανένας φαντάρος ή στρατιωτικός έξω από τα σύνορα. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους λαούς της Συρίας, του Κουρδιστάν, της Παλαιστίνης, της Υεμένης, της Λιβύης και σε όλους όσους σήμερα βιώνουν τις συνέπειες των ιμπεριαλιστικών πολέμων για τους ενεργειακούς πόρους και δρόμους.

2. Ακύρωση των πολεμικών εξοπλισμών και δαπανών, διεκδικώντας πλήρη κάλυψη των κοινωνικών αναγκών σε παιδεία, υγεία, πρόνοια, περιβάλλον κλπ.

3. Να ηττηθεί η πολεμική προετοιμασία, να μπλοκαριστεί η μηχανή του πολέμου. Για να έρθουν στο προσκήνιο οι εργατικές λαϊκές νεολαιίστικες διεκδικήσεις, ενάντια στις λογικές εθνικής συναίνεσης, στην εξυπηρέτηση των πολεμικών σχεδίων των ιμπεριαλιστικών οργανισμών και του ελληνικού κράτους σε κάθε πεδίο, στον милитарισμό, στον εθνικισμό, το ρατσισμό και το φασισμό.

4. Ήττα κάθε πολιτικής που οδηγεί σε αλλαγή συνόρων κρατικής κυριαρχίας (χερσαίων ή

θαλάσσιων) μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Όχι στην επέκταση των χωρικών υδάτων της Ελλάδας στα 12 ναυτικά μίλια.

5. Όχι στην ανακήρυξη ΑΟΖ και στις εξορύξεις υδρογονανθράκων. Παλεύουμε ενάντια σε εκχωρήσεις κοινωνικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων για χάρη των «δικαιωμάτων» εξόρυξης των πολυεθνικών και των ελληνικών μονοπωλίων στην «ελληνική ΑΟΖ», έως και 200 μίλια από τα ελληνικά παράλια, δηλαδή στα διεθνή ύδατα.

6. Εργατική λαϊκή κυριαρχία, αγώνας για το δικαίωμα του λαού μας (και όλων των λαών) να ζει και να αποφασίζει ελεύθερα για το παρόν και το μέλλον, ενάντια στην υποθήκευσή τους στα ευρωμνημόνια, τα ιμπεριαλιστικά σχέδια και τα συμφέροντα της αστικής τάξης.

7. Ταξική διεθνιστική αντιπολεμική πάλη, με κοινή δράση αγωνιστικών δυνάμεων σε Ελλάδα, Τουρκία και σε άλλες χώρες της περιοχής ενάντια στα πολεμοκάπηλα εμβατήρια, για την ειρήνη, τη δημοκρατία και τη συνεργασία των λαών.

8. Αλληλεγγύη σε πρόσφυγες πολέμου και μετανάστες, απαιτώντας την παροχή ασύλου, τη δυνατότητα εισόδου στη χώρα μας και την ελεύθερη παραμονή και μετακίνησή τους είτε στο εσωτερικό είτε σε όποια χώρα επιθυμούν, ενάντια στην Ευρώπη-Φρούριο και την Ελλάδα-φυλακή, τη ρατσιστική πολιτική της ΕΕ και τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας. Ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης μέσα στις πόλεις-όχι στη γκετοποίηση και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, ίσα δικαιώματα στη μόρφωση, τη δουλειά την περίθαλψη.

Στη βάση των παραπάνω, με πρωτοβουλίες μας ως ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, καλούμε σε **αγωνιστικό αντιπολεμικό συναγερμό και κοινή δράση τις δυνάμεις της κομμουνιστικής, αντικαπιταλιστικής και μαχόμενης αριστεράς σε Ελλάδα και Τουρκία.** Πρωτοπόρο ρόλο σε αυτή την προσπάθεια έχει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Καλούμε το εργατικό, λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα, τα σωματεία και τους συλλόγους, την ανυπότακτη νεολαία, τις λαϊκές εργατικές και τοπικές συλλογικότητες να αντισταθούν στα επικίνδυνα πολεμοκάπηλα σχέδια και να τα ανατρέψουν, να θέσουν τους παραπάνω στόχους που αφορούν τον αγώνα για την ειρήνη, τα κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα, την αλληλεγγύη σε πρόσφυγες και μετανάστες, την προστασία του περιβάλλοντος **ως βασικές πλευρές της πάλης τους, για την ανατροπή κυβερνητικής πολιτικής και της αστικής στρατηγικής.**

Οι εργαζόμενοι και οι νέοι δεν θα πολεμήσουν για τα συμφέροντα του κεφαλαίου και των πολυεθνικών, θα αγωνιστούν για τα δικά τους δικαιώματα και ανάγκες.

Η ενσωμάτωση στην αστική «εθνική αφήγηση» ορισμένων αριστερών δυνάμεων, που αναδεικνύουν μονόπλευρα την «επιθετικότητα της Τουρκίας» και δεν βλέπουν τον επιθετικό ρόλο των αστικών τάξεων και από τις δύο μεριές του Αιγαίου, στο πλαίσιο των ιμπεριαλιστικών επιδιώξεων ΝΑΤΟ και ΕΕ και της γενίκευσης του αστικού ανταγωνισμού, οδηγεί στον αφοπλισμό του κινήματος και της Αριστεράς.

Ειδικά στις σημερινές συνθήκες των μεγάλων κινδύνων και των μεγάλων προκλήσεων το εργατικό κίνημα και η κομμουνιστική Αριστερά πρέπει να αναδείξουν τη δυνατότητα της εποχής μας να πάρουν οι εργαζόμενοι, οι παραγωγοί του πλούτου, το τιμόνι στα χέρια τους και να κτίσουν ένα **νέο κόσμο απελευθέρωσης και διεθνούς συνεργασίας του κόσμου της δουλειάς ενάντια στην καπιταλιστική φρίκη** της άγριας εκμετάλλευσης ανθρώπων και φύσης και των πολέμων χωρίς τέλος.

Γραφείο της Π.Ε. του
ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση
Αθήνα, 22/1/2020